

טז בסיון תשפ"ב, 22.6.2022

גיליון מס' 808

פרשת קרח

מימוש היכולת בעבודת ה'

מאת הרב משה שפטר, כפר עציון

לקבלת דף פרשת שבוע בווצאפ (קבוצה שקטה) – לחצו [כאן](#)

גם לאחר ההכרעה במחלוקת קורח ועדתו, מוסיפים בני ישראל להתלונן.

כמענה לטענתם "הן גִּוְעָנוּ אֲבִדְנוּ כְּלָנוּ אֲבִדְנוּ. כָּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל מִשְׁכַּן ה' יָמוּת הָאֵם תִּמְנוּ לְגֹועַ?!" (י"ז, כז-כח), מטיל ה' אחריות לשמירת המקדש על הכהנים ועל הלויים.

הפסוק הפותח מחלק את האחריות לשני חלקים:

"אֶתְּהָ וּבְנֵיךָ וּבֵית אָבִיךָ אֶתְּךָ תִּשָּׂאוּ אֶת עוֹן הַמִּקְדָּשׁ

וְאֶתְּהָ וּבְנֵיךָ אֶתְּךָ תִּשָּׂאוּ אֶת עוֹן כְּהֹנְתְּכֶם" (י"ח, א).

מה בין עוון המקדש ועוון הכהונה, ומדוע האחריות על עוון המקדש מוטלת לא רק על אהרון ובניו, אלא גם על בית אביו?

בספרי, מדרש ההלכה לספר במדבר (פסקא קט"ז), מובאות דרשות תנאים על הפסוק:

"ר' יאשיה אומר: מנין אתה אומר שאם זרק [הכהן] את הדם כראוי ואינו ידוע לשם מי זרקו, והקטיר את החלב כראוי ואינו ידוע לשם מי הקטירו, שהכהנים נושאים עון על כך? תלמוד לומר: 'ואתה ובניך ובית אביך אתך תשא את עון המקדש'.

ר' יונתן אומר: מנין אתה אומר שאם זכה [הכהן] בבשר קודם זריקת דמים, בחזה ושוק קודם הקטר חלב, שהכהנים נושאים עון על כך? תלמוד לומר: 'ואתה ובניך אתך תשא את עון כהונתכם'. וכן מצינו שלא נתחתם גזר דינן של בני עלי אלא על שנהגו בזיון בקדשים..."

רש"י הירש מבאר שר' יאשיה ור' יונתן בחרו חטאים שאינם מעכבים את הקרבן ויכולים להיראות כחטאים קלים. זריקת הדם שלא לשם הבעלים אינה פוגעת בריצוי של הקרבן, והקרבן עלה לבעלים. גם הדוגמא השניה של נטילת הבשר קודם הזמן אינה דומה לנטילת בשר שאיננו מגיע לכהנים. הכהנים לוקחים את חלקם, אולם עושים זאת לפני הזמן. עוון המקדש, איננו פוגע במהלך העבודה במקדש, ולמרות זאת הוא נחשב חטא חמור לכהנים. שכחת זהות המקריב נחשבת לכהן כחטא למוסד המקדש. עוון הכהונה הוא ניצול הכהונה למטרות אנוכיות.

נטילת הבשר לפני הזמן מבטאת את תפיסת הכהן, הרואה במקדש מקור פרנסה, ולא מפנים שהכהנים זוכים בבשר משולחן גבוה, משולחנו של מקום.

עוון המקדש המוטל גם על בית אביך, על שבט לוי, מתייחס לכל העבודות הנעשות בשירות המקדש ולא רק על הנעשה בתוכו על ידי הכהנים. משרתי המקדש נדרשים לרמה מוסרית ואישית גבוהה ביותר. אחריותם אינם מסתיימת בדברים שמעכבים בדיעבד את עבודת המקדש, אלא מחייבת אותם להקפיד ברמת הלכתחילה, הן בעבודת המקדש והן ביחס האישי שלהם אל תפקידם כמשרתי ה'.

כל אחד ואחת מאיתנו, במציאות חיינו, עובדים ומשרתים את ה'. הרף הגבוה המוצב לעובדי ה' הוא רף של חיים ברמת הלכתחילה, ברמת מיצוי הפוטנציאל האישי כשאנו ניגשים אל הקודש. המשימה האישית המוטלת עלי היא צמצום הפער בין היכולות ומימוש היכולות. צמצום הפער רצוי בכל תחום בחיים, אך בעולם הקודש ישנה ציפייה גבוהה יותר למימוש.

הכהנים הינם שלוחי דרחמנא ושלוחי דידן, שליחים של הקב"ה ושליחים שלנו. משרתי הציבור מחוייבים לרמה גבוהה, מוסרית ותודעתית, במילוי תפקידם הציבורי.

הרב משה שפטר, רב קיבוץ כפר עציון, נשוי לחביבה ואב להמישה

כדי לקבל את הדף כל שבוע בדואר אלקטרוני, יש להירשם בקישור: <https://forms.gle/bzbZhmBafTeQLY3k6>
תגובות למאמרים וכן הצעות לכתוב מאמרים, יש לשלוח אל: amudim@kdati.org.il